

kossá válik, legalábbis betegsége, főleg utolsó betegsége idején, és akkor már csak a helyes értékrend számít.

Nem dicsőítjük mindezzel a szenvedést és fogyatékoságot mint önértéket? Csak a természetfölöttivel és a túlvilággal vigasztaljuk a fogyatékosokat? Nem, semmiképpen sem. A szenvedés rossz. Jézus beavatkozott ebbe a rosszba, és gyógyította a rokkantakat. Az Egyháznak is rendelkezésre kell bocsátania mindazt, ami hatalmában áll, hogy könnyítsen a fogyatékosok sorsán. Így akarja Krisztus jóhíre, aki „érettünk emberekért, a mi üdvösségünkért” emberré lett, és megváltó művével helyreállította az embernek Isten elgondolta méltóságát. A szenvedő, rokkant ember is megőrzi elpusztíthatatlan méltóságát és azt a jogát, hogy emberhez méltóan élhessen. Ha a fogyatékoságot csak egynek tekintik az emberi lét sok formája közül, akkor fennáll a veszély, hogy nem marad meg a fogyatékos embereknek az élethez való joga.

Örömmel állapíthatjuk meg, hogy az ENSZ a „fogyatékosok éve” által az egész világon a fogyatékosokra akarja irányítani az emberek segítő készségét. Nemcsak a már rokkantakra fordítanak figyelmet, hanem a megrokkulás gyökereire is, mint pl. a háború, az egészségre káros környezetszennyeződés, mértéktelen alkoholfogyasztás, a kábítószeres problémája, az emberi életért való felelősség a közúti közlekedésben.

Köszönetet mondunk a különféle intézmények minden felelősének, köszönetet minden embernek, akik síkra szállnak a személyiség kifejlődése, emberhez méltó életre való joga mellett, mindenki számára, nemcsak a teljesítőképeseknek, a sikereseknek. Köszönetünk illeti az orvosokat és gyógykezelőket, a fogyatékos otthonok ápolószemélyzetét, akik szerető, együttérző bánásmóddal megkönnyítik sorsukat, a fogyatékos gyermekek és fiatalok tanerőit különleges iskoláikban és otthonaikban, akik sok-sok türelemmel és szeretettel fáradoznak az emberi társadalomban való beilleszkedésükön. Szeretnénk egy bátorító szót intézni magukhoz a fogyatékosokhoz és családjukhoz. Az életükre kimondott, sokszor hősies „igen”-nel példaképeink nehéz órákban, kísértésekben, erőt adnak, hogy kitartsunk és ne essünk kétségbe. Ezért az egyházközségre nézve fontos, hogy a fogyatékosok családját és őket magukat bevezessék a plébániai életbe, és úgy bánjanak velük, hogy érezzék értéküket, s alkalomadtán a mi hátlánkat is.

„A fogyatékosok éve” ébresszen újra tudatára bennünket keresztényeket Krisztus egy ügyének. A Szentháromság egy Isten adja áldását, hogy gyümölcsöző legyen.

EURÓPA TÁRSVÉDŐSZENTJEI: SZENT CIRILL ÉS METÓD

II. János Pál pápa 1980. dec. 31-én kelt, „Egregiae virtutis” kezdetű apostoli levelében a szlávok két nagy apostolát Szent Benedekkel együtt Európa védőszentjeivé nyilvánította. 1980 Cirill és Metód kettős jubileumi éve volt: száz éve vezette be XIII. Leó pápa ünnepüket az egész katolikus Egyházba, és 1100 éve hagyta jóvá dicsőréttel VIII.

János pápa a szláv nyelv használatát a liturgiában. A Szalonikiból származó két görög testvér szoros kapcsolatban állt az akkor virágjában lévő konstantinápolyi patriarkátussal. Szerzeteséletükkel összekötötték a missziós munkát a szláv népek között; ennek érdekében lefordították nyelvükre a szent könyveket, és így megvetették kultúrájuk alapját („cirill betűk”), vagyis joggal tekinthetők a kultúra atyjának is Európa jelentős részében. Teljes összhangban munkálkodtak nemcsak Konstantinápolyval, ahonnét küldetésüket kapták, hanem Péter római székével is. Cirill éppen Rómában is halt meg (869. febr. 14-én), és a Szent Kelemen templomban nyugszik; Metód a pápa óhajára még 28 évig, haláláig folytatta apostoli tevékenységét Morvaországban. — E történelmi bevezetés után a pápa felsorolja az okokat, amelyek erre a nagyjelentőségű lépésre indították.

Az Egyház idén ünnepli Szent Benedek születésének 1500. évfordulóját, akit tiszteletreméltó elődöm, VI. Pál 1964-ben Európa védőszentjévé nyilvánított. Úgy látszott, világosabban előtűnik az oltalom, amelyben Európa részesül, ha a Nyugat szent pátriárkájának nagyszerű műve mellé odaállítjuk Cirill és Metód, a két fivér kiváló érdemeit. Valóban sokféle ok szól emellett, a régi és újabb történelemből egyaránt; teológiai, egyházi és kulturális alapjuk európai föld-részünk történelmében rejlik. Ezért kívánom, hogy a Szent Benedek különös emlékezetére szentelt év bevégződése előtt, XIII. Leó enciklikájának 100. évfordulóján, megjelenjék ez az írás, amellyel Szent Cirillt és Metódot Európa társvédőszentjeivé nyilvánítjuk, és így a felsorolt okok méltánylásban részesüljenek.

Ha ui. földrajzi egészében nézzük Európát, akkor azt mondhatnánk: min-denekelőtt a keresztény hagyomány két áramlata kapcsolódott össze, hogy létrehozza. E két áramlattal az emberi kultúrának is két különböző formája, faja jött létre, egyik kiegészíti a másikat. Szent Benedek — akinek tekintélye nemcsak Európában, főleg Nyugat- és Közép-Európában érvényesült, hanem a bencés kolostorok által a föld más részein is jelentőssé vált — mintegy annak a kultúrának volt feje, amely Rómából, tehát Péter utódának székétől áradt ki. A Szalonikiból való szent fivérek viszont mindenekelőtt a régi görög bölcses-séget és kultúrát ismertették meg; továbbá megmutatták a konstantinápolyi egyház és a keleti hagyomány jelentőségét. Ez a hagyomány mélyen beleágya-zódott az európai kontinens keleti részén élő népek vallásosságába és kultúrá-jába egyaránt.

És minthogy ma, annyi évszázaddal az egyházzsakadás — Kelet és Nyugat, Róma és Konstantinápoly elszakadása — után, a második vatikáni zsinat óta már sok minden történt a teljes egység érdekében, teljesen az „idők jeleinek” megfelelő lépés, ha Szent Benedek mellett Szent Cirillt és Metódot Európa társ-védőszentjeivé tesszük. Annál is inkább, mert abban az évben történik, amikor a két egyház, a katolikus és az ortodox, párbeszédük döntő szakaszába érke-zett. (A dialógus, János apostol és evangélista emlékezetére, Patmosz híres szigetén kezdődött.) Mert ennek a nyilatkozatnak is az a célja, hogy emlékeze-tessé tegye e dátumot a jövőző korok számára.

Az is egyik szándéka, hogy korunk emberei fölismerjék, milyen kiemelkedő jelentőségű az evangélium hirdetése, amelyet Jézus Krisztus az egyházakra

bízott. Ennek terjesztéséért vállalt e két fivér, a szlávok apostolai, annyi fáradtságot. Mert az evangéliumi üzenet volt az út és az alap ahhoz, hogy a születő Európa különféle népei kölcsönösen elismerték egymást és összenőttek. Ilyenformán a vallásosság és kultúra közös örökségét képviselte, amely a mai Európára is átszarmazott.

Ezért kívánom, hogy a legfőlségesebb Szentháromság jóságos irgalmából, az Istenanya és minden szentek közbenjárásával tűnjön el minden, ami az egyházakat, a népeket és nemzeteket elválasztja. Legyen a hagyományok és kultúrák sokfélesége, különbözősége inkább a kölcsönös kiegészülés bizonyosága mindabban, amit a közös szellemi gazdagság létrehozott.

Ennek a vallási gazdagságnak tudata – amely különféle utakon vált Európa egyes népeinek örökségévé – érje el azt is, hogy nemzedékünk tartson ki más nemzetek jogainak kellő tiszteletében és figyelembe vételében, valamint a béke keresésében; törődjön lankadatlanul mindenki közös javával és a jövőndő nemzedékek sorsával.

Ezért lelkiismeretes mérlegelés és érett megfontolás után, apostoli teljhatalmamnál fogva ezzel az írással Szent Cirillt és Metódot minden időkre egész Európa égi társvédőszentjeivé nyilvánítom Istennél, megadva nekik mindazt a tiszteletet és liturgikus kiváltságot, ami a legfontosabb helyi szenteket jogilag megilleti. Békesség a jóakarató embereknek!

A Szentatya febr. 14-én, a két szent ünnepén, maga mondott szentmisét a nekik szentelt római templomban, s homíliájában ismét hangsúlyozta missziójuk jelentőségét, valamint az ortodox egyházzal folytatott párbeszéd fontosságát.

Európai magyar papi lelkigyakorlat
aug. 17-én estétől 21-én délig
Hely: Innsbruck, Haus der Begegnung
Vezeti: Dr. Mester István, Róma
Jelentkezés „Szolgálat”, A-9800 Spittal/Drau